

Maade, der af Mange endogsaa betegnes som Egenfindighed og Stivsindethed, staaer smaalig paa Communens Vedste, og at det derfor kunde være saare vanskeligt at opnaae en saadan Overenskomst som den, hvorom her er Tale; de, som nær denne Mening, henvise da gjerne til forskjellige Forhandlinger, der skulde have fundet Sted mellem Staten og Communen, og hvorved denne skulde have viist et saadant Sindelag, ligesom de ogsaa søge at hente deres Vaaben fra det meget rige Kuskammer, som gjemmes under den gamle Knippelsbro. Det maa ogsaa indrømmes, at dersom man skulde bedømme Kjøbenhavns Communes Ræstthed, Energi og Fremadskriden efter de sørgelige Forhandlinger, som have været førte om Knippelsbro, synes der ikke at være synderligt Haab om, at et Foretagende som det her foreliggende skulde kunne sættes igjennem, tilmed i to Aar. Men jeg troer dog, at man i hele denne Dpfattelse gjør sig skyldig i en stor Uret imod Kjøbenhavns Commune. Hvad særligt den sørgelige berømte Knippelsbrofag angaaer, skyldes de mange Forsinkelser vistnok mindre Mangel paa Ræstthed og Energi end den saare uheldige Adpittelse af dette Communen kun som en af flere Parter vedrørende Anliggende mellem høist forskjellige Autoriteter, Autoriteter, som hver for sig repræsenterer ikke blot forskjellige Anskuelser, men ogsaa forskellige Interesser, og mellem hvilke Sagen er kastet frem og tilbage som en Fjerboldt, der bestandig sprang længere bort fra Virkeligheden for hvert nyt Slag, den fik. Det kan jo forresten nok være, at Kjøbenhavns Commune kunde trænge til at faae „et Par Draaber Hausmann“ i sig, og at en lille Deel af den hensynsløse Energi, som har gjort sig gjældende i Communen i Paris, kunde være ønskelig her; men paa den anden Side maa det billigt erkjendes, at Kjøbenhavns Commune i de senere Aar, og navnlig siden den større Frihed blev indrømmet den, har udført en Række af meget store og bethdelige Foretagender. Jeg skal erindre om, at i de sidste Aar har Communen faaet sit nye Gasanlæg, sit nye Vandanlæg, at den store samlede Cloakplan, som det ikke fandtes hensigtsmæssigt at faae udført paa eengang, bliver forfat i ikke ringe aarlige Partier og

efter en sammenhængende og velordnet Plan, at den har bygget Communeshospitalet, at den har opført nye og udvidet ældre Skolebygninger, at den har oprettet et nyt Polit, at den har bygget et stort Hospital paa Vidstrup, endelig at den har foretaget det meget betydelige Salg af Vidstrup Fæstegods, et Foretagende, som netop vidner om, at Kjøbenhavns Commune hverken savner Blik eller Energi, hvor det gjælder om Foretagender af den Art, et Foretagende, som er nær beslægtet med det, som her foreligger. Dertil kommer endvidere, at, hvis Communen skulde have ladet det mangle i een eller anden Sag paa stærkt Initiativ, saa opveies dette paa den anden Side derved, at den har holdt sig borte fra alle mislige og overilede Foretagender, at dens hele finansielle Stilling er i alle Henseender beroligende, at Kjøbenhavns Commune nyder en ubmærket Credit, at den besidder rige Activer, og at den har gjort store Afdrag paa sin Gjæld, uden at Communens Befolkning i det Hele kan siges at være haardt trykket af Skatter. Jeg troer derfor ikke, at der er Anledning til at see med mistroelige Blik paa den Fremtidsplan, som vi her have udfastet, men at der virkelig kan være grundet Haab om, at Communen vil være i Besiddelse baade af Evne og af Villie til at indlade sig paa den hele Sag, der baade for Communen og for dens Beboere spiller en meget stor Rolle. Man vil maaskee spørge om de Betingelser, som kunde tænkes for et saadant Salg som det foreslaaede. Det ligger i Sagens Natur, at Udvalget ikke har kunnet gaae meget dybt ind paa dette Spørgsmaal. Det kunde slet ikke gaae an, at man, alene efter det Materiale, vi havde, antydede en bestemt Sum, under hvilken Staten ikke maatte sælge til Communen. En saadan Sum vare vi ikke istand til at angive efter de Dplysninger, som forelaae os, og selv om vi havde været istand dertil, vilde vi have fundet det i høj Grad uhensigtsmæssigt og stridende mod Statens eget Tarv at nævne en saadan Minimumsum, som saare let tillige kunde blive en Maximumsum. Regjeringen og Communen maa selv nærmere forhandle angaaende disse Betingelser. Ganske vist er der herved en stor Vanskelighed at overvinde, den nemlig,